20/02/2020

Γεώργιος Μουρούζης: Ο Πόντιος λαϊκός ήρωας της παλιάς Αθήνας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ο Γεώργιος Μουρούζης ήταν πριν από έναν και πλέον αιώνα ένας λαϊκός ήρωας στην Αθήνα, που τον λάτρευαν και τον θαύμαζαν όλοι για την παλικαριά του.

Ήταν εγγονός του θρυλικού Κωνσταντίνου Μουρούζη, ποντιακής καταγωγής, ο οποίος απαγχονίστηκε στις 24 Μαρτίου 1821 στην Κωνσταντινούπολη κατ' εντολή του Σουλτάνου, δύο εβδομάδες πριν από τον απαγχονισμό του πατριάρχη Γρηγόριου Ε΄.

Η χήρα του Ραλλού, θυγατέρα του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου, έγκυος τότε, πήρε τα παιδιά της Ζωή και Δημήτριο και κατέφυγε στην Οδησσό. Λίγους μήνες μετά, στις 10/8/1821, γέννησε κι έδωσε στο νεογέννητο το όνομα του συζύγου της. Ο

Κωνσταντίνος, που κατετάγη στο Βασιλικό Ναυτικό, διετέλεσε υπασπιστής του Βασιλιά Γεωργίου Α΄, νυμφεύθηκε την Ελένη, θυγατέρα του Μανιάτη Μαυρομιχάλη και απέκτησαν την Πρωτοχρονιά του 1863 τον πρίγκιπα Γεώργιο Μουρούζη.

Ο Γεώργιος σπούδασε στη Στρατιωτική Σχολή Βρυξελλών. Εκεί, μια εφημερίδα σε άρθρο της λοιδορούσε τους Έλληνες στρατιώτες κι εκείνος οργισμένος κάλεσε τον εκδότη να ανασκευάσει, διαφορετικά θα μονομαχούσαν. Την επομένη η εφημερίδα ανασκεύασε…

Φιλελεύθερος στις ιδέες, ανήσυχο πνεύμα, τολμηρός, ριψοκίνδυνος, ανδρείος (με πολλούς τίτλους γενναιότητας) και λάτρης της περιπέτειας ήταν ο Γεώργιος Μουρούζης. Κατετάγη στον ελληνικό στρατό ως αξιωματικός του Ιππικού και πολέμησε ηρωικά στον πόλεμο του 1897 κερδίζοντας την εκτίμηση και το θαυμασμό των ανωτέρων του.

Ο Μουρούζης ήταν σπουδαίος ιππέας και υπερπηδούσε τάφρους και μεγάλα χαντάκια. Κάποτε στα Πατήσια, όπου έμενε, «έστησε» έναν μανάβη με το γαϊδουράκι του και πτερνίζοντας το άλογό του, τους υπερπήδησε!

Μετά έβγαλε από την τσέπη του ένα εκατοντάδραχμο και το έδωσε στον τρομαγμένο μανάβη: «Πάρ’ το να πιεις κρασάκι για να περάσει ο τρόμος που πήρες», του είπε.
Ο ίλαρχος Μουρούζης παραιτήθηκε στις 6/4/1901 από το στράτευμα, έχοντας διαφορές για λόγους τιμής με τον ίλαρχο Πάλλη. Ένα βράδυ ο Πάλλης μαζί με τον πρίγκιπα Νικόλαο μετέβησαν για να δειπνήσουν σε ξενοδοχείο της Κηφισιάς, όπου λίγο μετά εμφανίστηκε ο Μουρούζης που μόλις τον είδε θόλωσε το μυαλό του, όρμησε και τον άρπαξε από το λαιμό. Μπροστά στον κίνδυνο να τον πνίξει, επενέβη ο Νικόλαος και του κατάφερε ισχυρό χτύπημα με το μπαστούνι στο κεφάλι για να τον απελευθερώσει. Το μπαστούνι έσπασε στα δύο και ο Μουρούζης, μισοζαλισμένος, άφησε τον Πάλλη· γυρνώντας, στάθηκε προσοχή μπροστά στον πρίγκιπα επειδή τον σεβόταν, υποκλίθηκε και αποχώρησε.

Το γεγονός αναφέρθηκε στο υπουργείο Στρατιωτικών και ο υπουργός Τσαμαδός διέταξε να συλληφθεί ο Μουρούζης. Επειδή δεν τον έβρισκαν, κινητοποιήθηκε μια Μεραρχία και όλη η αστυνομική δύναμη προκειμένου να τον βρουν, αλλά εκείνος σαν φαντομάς εξαφανιζόταν. Τον αναζητούσαν στην Κηφισιά κι εκείνος βρισκόταν στο Σύνταγμα. Τον έψαχναν στα Πατήσια κι εκείνος περιφερόταν έξω από το… Φρουραρχείο!

Τελικά, παραπλανώντας τους πάντες, και με μάρτυρες τους βουλευτές Γ. Αναστασόπουλο και Ιωάννη Ράλλη (πατέρα του Γεωργίου Ράλλη), μονομάχησε με

τον Πάλλη στους Τράχωνες, κοντά στο Χασάνι, και τον τραυμάτισε στο μηρό. Κατόπιν παρουσιάστηκε στο Φρουραρχείο, φυλακίστηκε για ένα δεκαήμερο και μετά έφυγε στο εξωτερικό.

Στις 4/11/1901 βρέθηκε στο Τράνσβααλ, όπου ο στρατηγός Δέβετ του ανέθεσε τη διοίκηση σώματος των Μπόερς. Πολέμησε σε Μαδαγασκάρη και Δαχομέη, όπου ανδραγάθησε, και στις 30/5/1903, ευρισκόμενος στο Παρίσι, χαστούκισε τον βασιλιά της Σερβίας Καραγεώργεβιτς, γιατί καθώς έτρωγε στο εστιατόριο ξενοδοχείου τον λοιδόρησε.

Τον Αύγουστο του 1905 κατατάχθηκε στον ρωσικό στρατό και απεστάλη επικεφαλής ίλης Κοζάκων στη Μουντζουρία, όπου κατατρόπωσε τον εχθρό αλλά τραυματίστηκε.

Οι ηρωισμοί και το τέλος του Μουρούζη

Στις 5/2/1907 η μητέρα του Ελένη (έμενε στην οδό Φειδίου 9) λαμβάνει επείγον τηλεγράφημα: «Δυστύχημα εκ πιστολίου, κατάστασις απελπιστική, έλθετε παραχρήμα». Ο Γεώργιος Μουρούζης είχε πληγωθεί σοβαρά σε μονομαχία. Η μητέρα μετέβη στο Παρίσι και μετέφερε τη σορό του. Στις 20/2/1907 ο Γεώργιος Μουρούζης ετάφη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών.

Στην Αθήνα ο Τύπος δημοσίευε ανδραγαθίες του και ο εκδοτικός οίκος Στεφάνου κυκλοφορούσε σε φυλλάδια αναγνώσματα: Ο Μουρούζης πολεμιστής, μονομάχος, βασιλεύς των αγρίων, γλεντζές, οι έρωτες του…

Κάποιος ονόμασε τότε το καφεστιατόριο του στην οδό Αθηνάς «Ο Μουρούζης», με πελάτες μόνο… λεβέντες, ενώ σήμερα ταβέρνα με το όνομα «Μουρούζης» υπάρχει στα Καλύβια Αττικής.

Πηγή: pontos-news.gr/Τάσος Κ. Κοντογιαννίδης